

gods, stiller Mindretallet Ændringsforslag til § 1 i Overensstemmelse hermed.

Uagtet Mindretallet ikke kan erkende, at der i de heromhandlede Besiddelsers Overgang til fri Ejendom ligger nogen retlig begrundet eller begrundelig Adgang for Staten til at kræve nogen Afgift ved Overgangen, vil Mindretallet dog tiltræde, at der svares en saadan Afgift, dels fordi Majoratsbesiddernes Representation i Landbokommissionen i Princippet har tiltraadt Paalæggelsen af en Afgift, dels ud fra den Betragtning, at Spørgsmaalet formentlig ikke lader sig løse uden Erlæggelsen af en Afgift. Denne Afgifts Størrelse afhænger selvfølgelig af et Skøn. Da det retlige Grundlag for Erlæggelsen af en Afgift findes svigtende, lægger Mindretallet megen Vægt paa, at Afgiftens Størrelse ikke kommer i Vejen for en frivillig Ordning fra Majoratsbesiddernes Side; Mindretallet finder, at en Afgift af 15 pCt. af den samlede Værdi vil være passende og formentlig ikke træde hindrende i Vejen for det nævnte Formaal. Mindretallet finder ikke tilstrækkelig Grund til med Hensyn til Afgiftens Størrelse at gøre Forskel paa Besiddelser med og uden Hjemfaldsret.

Mindretallet finder Kravet om Afstaaelsen af $\frac{1}{3}$ af Jorderne ikke ubetænkeligt, men vil dog ikke modsætte sig dette Krav, naar det kun drejer sig om Agerjorden, og naar denne betalès med fuld Værdi, der fastsættes samtidig med, at Afgiften til Staten fastsættes.

Mindretallet maa — ogsaa af finansielle Grunde — anse det for heldigst, om Statens Erhvervelse af Jord til Udstykning til mindre Landbrug ordnes saaledes, at Jordreformen, forsaavidt selve Jorden angaar, finansielt kommer til at hvile i sig selv, saaledes at det offentliges Tilskud til Jordreformernes Gennemførelse gives til *Bygningerne*. Betalingen for Jorden bør derfor ikke erlægges kontant, men i Obligationer (uamortisable Statsobligationer eller statsgaranterede Obligationer), saaledes at Staten ved Udstykningen til mindre Brug fordeler Købesummen paa de

enkelte Brug, som da bliver at belaste med en Iste Prioritet, svarende til Jordens Værdi og givende samme Rente som de Obligationer, med hvilke Staten har betalt Jorden. Derved bliver de Afgifter, som af Majoraterne erlægges i Henhold til Lovforslagets § 1, fri til anden Anvendelse, og Mindretallet foreslaar, at der af disse Afgifter dannes en Byggefond, hvoraf der ydes Byggelaan til de Brug, som agtes oprettede.

Mindretallet stiller derfor Ændringsforslagene Nr. 4, 5 og 10.

Mindretallet stiller i alt 13 Ændringsforslag, hvis Formaal i første Linie er at faa Lovforslaget bragt i en saadan Form, at Sandsynligheden for en frivillig Ordning bliver saa stor som mulig.

Ændringsforslag:

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Harboe og Ulrich):

1) Paragraffen affattes saaledes:
 „Enhver Besidder af Len, Stamhus og Fideikommissgods med det dertil knyttede Løsøre og Kapitaler, der efter 5. Juni 1849 er substituerede for tidligere med Majoratsbaand belagt Jordegods, alt forsaavidt det er belagt med fideikommissarisk Baand gives der Ret til at overtage Besiddelsen til fri Ejendom mod at indbetale 15 pCt. af Værdien til Statskassen samt mod at stille indtil en Trediedel af den af ham overtagne Agerjord til Raadighed for Staten mod Erstatning i Henhold til § 3, 4de Stykke.“

Til § 2.

Af et *Mindretal* (R. Andersen, Sigurd Berg, Brorsen, Harboe, Pinholt, Pinstrup og Ulrich):

2) I 2den Linie udgaar Ordene: „sidst skete almindelige“, og efter „Vurdering“ i samme Linie sættes: „, der finder Sted i 1920“.